

Иван Вазов
На Македония

Не споменах ти името свето
в песни си јоше, Македоньо мила;
но в всеки стих и дума тръпне то,
на всяка песен дава тайна сила.

И твоят лик невидим в тях сияй,
и таз велика ратна епопея,
що славя аз, кръвта ни що чъртай,
ти вдъхваш, ти причина си за нея.

Декември 1912 г.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4379>]